

CUDZOŁOŻONY (1) *part praet pass impf*

N sg f cudzołoż(o)ną.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. cudzołożyć.

Będący obiektem cudzołóstwa:

W przen: bo ziemią cudzołożąca/ będzie cudzołożona od Páná [quia fornicans fornicabitur terra a Domino Vulg Os 1/2]. BielKron 92v.

Cf CUDZOŁOŻYĆ

AL